

europæiske værdier, hvad enten det handler om menneskerettigheder, social tryghed, eller hvad det nu kan være af de mange spændende dagsordener, vi har haft.

Jeg oplever en bredere og bredere erkendelse i den danske befolkning og også i de andre europæiske befolkninger af, at der er en række afgørende ting for vores hverdag, som kun kan forbedres, hvis vi er i stand til at træffe beslutninger i fællesskab. Helt indlysende er selvfølgelig terrorisme, men også med hensyn til international kriminalitet er der masser af eksempler på, at et enkelt land ikke har mulighed for at dæmpe op for den, men at en fællesskabsløsning kan gøre hverdagen tryggere. Vi har også de gode game ting, hvor vi har set værdien af og resultaterne af at lave fællesskabsløsninger: på miljøområdet, på fødevarerområdet, på forbrugerområdet osv.

Med hensyn til udvidelsen står vi foran at sikre, at vi får et fremtidens EU, som er i stand til at kunne håndtere, at der måske i løbet af et års tid er 10 lande mere i fællesskabet. Her bliver vi nødt til at give nogle svar på, hvordan vi politisk kan håndtere en sådan udvidelse af samarbejdet. Processen i Laeken startede tilbage i Nice, hvor man kom med de fem grundlæggende spørgsmål, og de er så blevet konkretiseret i Laeken.

Jeg synes, det er afgørende, at det er ord som åbenhed og demokrati og samarbejde, der er væsentlige dele af de spørgsmål, der skal svares på i konventet. Jeg synes også, den del, som handler om Parlamentets rolle og de nationale parlamenters rolle, er en spændende og vigtig vinkel, og jeg oplever lidt, at det samarbejde, der er skabt gennem COSAC, måske kan være med til at pege på nogle af de svar, der kan gives. Men hvordan sikrer vi, at vi ikke blot får et nyt politisk forum, som kommer til at ligge fjernt fra landenes egne parlamenter? Hvordan sikrer vi, at de nationale parlamenter i langt højere grad bliver inddraget i behandlingen af de politiske emner, som skal håndteres? Vi skal ikke have et tokammersystem. Vi skal have et system, hvor de nationale parlamentarikere er tættere på de politiske problemer og udfordringer, der skal løses i Europa.

For mig og for Socialdemokratiet er det også afgørende, at EU bliver i stand til at varetage den nye rolle i de globale udfordringer, som EU ganske enkelt nu har fået. Vi har set eksempler på, at EU er i stand til at håndtere dem, og den linje skal fortsættes.

Jeg skal slutte med at sige, at hvis konventet vil, kan det være i stand til at præge det europæiske samarbejde, og vi vil fra Socialdemokratiets side gå ind i arbejdet med et åbent sind.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu overrasker det mig dybest set ikke så fantastisk meget, at regeringen ikke vil arbejde for et program for fuld beskæftigelse og afskaffelse af fattigdom og en rigtig miljøgaranti. Men det overrasker mig dybest set, at Socialdemokratiet slet ikke vil forholde sig til et sådant forslag fra Enhedslisten.

Hvad er det egentlig, Socialdemokratiet vil bruge EU til? Jeg må indrømme, at det står ikke krystalklart på lystavlen efter hr. Henrik Dam Kristensens tale, men det hænder måske sammen med, at man har tilsluttet sig denne regeringsvedtagelse, som ærlig talt er lidt bovlam for nu at sige det direkte. Hvad er årsagen til det? Og vil hr. Henrik Dam Kristensen som medlem af konventet lade sig begrænse af denne fælles dagsorden? Så bliver det jo en tam forestilling i rollen som repræsentant for Socialdemokratiet i konventet.

Kl. 19.10

Så vil jeg også bede hr. Henrik Dam Kristensen forklare det med de europæiske menneskerettigheder og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, for jeg tror ikke, der var ret mange af os, der var i stand til at forstå det, fru Charlotte Antonsen sagde.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Nu ved jeg jo ét hundrede procent sikkert, at hr. Keld Albrechtsen er meget velorienteret om den socialdemokratiske EU-politik, for jeg ved, at hr. Keld Albrechtsen har brugt meget af sin tid her i Folketinget til at følge med i den.

Vi har masser af visioner. Vi har mange ting, vi gerne vil, og beskæftigelsesdelen, Lissabonprocessen, er ting, som for den forrige regering var helt afgørende. Jeg tror, jeg med rette kan sige, at det ikke mindst var den forrige statsminister, som var dybt optaget af, at her har også EU en væsentlig rolle at spille, og det er selvfølgelig stadig en af vore visioner.

Jeg synes, man måske kunne vende det rundt og spørge: Hvor er det, hr. Keld Albrechtsen synes, at den vedtagelse, der er præsenteret, er så forfærdelig? Jeg synes faktisk, den giver nogle pejlemærker om, hvad det er, vi vil med de na-